

İLERİ

ÖZEL
SAYI

EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI OLAN TÜM GENÇLER BİRLEŞİN!

ULUSLARARASI GENÇLİK YILI'nda KATILIM-GELİŞME-BARIŞ İÇİN

Bu yıl Uluslararası Gençlik Yılı (UGY)
-UGY Birleşmiş Milletler (BM) tarafından
duyurulduğu ve açıklanıldığı için, diktatörlük,
UGY'ni duymazdan, görmezden gelemedi. Ama içe
riğini boşaltmak için de elinden geleni ardı-
na koymadı, koymuyor. Önce, Milli Eğitim Genç-
lik ve Spor Bakanlığı (MEGSS) BM'in aseptadı-
ğı temel belgeye saldırı. UGY'nın KATILIM-GE-
LİŞME-BARIŞ olan temel belgisi MEGSS'nın di-
linde " İSTIRAK-GELİŞME-KUZUR"sa dönüştü. Son-
ra, göstermelik bir iki toplantı...Sonra, dik-
tatörlük ve MEGSS UGY'ni unutturmak yokasymek
için her manevraya başvurdu, başvuruyor.

Bu yıl, gençliğin yılıdır, bizim yılımız-
dır. Diktatörlüğün manevraları tera-yüz edilme-
lidir. UGY- KATILIM-GELİŞME-BARIŞ belgisiyle
faşizme karşı demokrasi; emperyalizme karşı
bağımsızlık; baskı ve zorbaliğe karşı özgür-
lük savagımızda yeni sloganlar spıyor.

Bu nedenle biz, İLERİ'nin 30. sayısında
(Şubat 85) ele alınmış olmasına karşın, UGY'
nın temel belgisinden başlayarak konuyu bir
kez daha ele almak istiyoruz.

KATILIM AMA NASIL?

Katılım, herşeyden önce demokrasi demektir.
Gençliğin KATILIM'a deyince biz; bulurdu-
r. Her alanda, ona yönelik, onu ilgilendiren
her karar ve uygulamaların her aşamasında, her
aşamasında; toplumun öteki sınıfl ve katmanla-
rıyla birlikte ve onlarla eşit ilişkiler için
gençliğin yer almasını, söz sahibi olmasını
istiyoruz. Bizim anladığımız katılım; tek

tek gençlerin değil, toplumsal bir katman ola-
rak gençliğin içinde yer aldığı tüm sosyal-po-
litik süreçlere katılmaktır. Katılım, demokra-
sinin özüdür. İçin gerçeği de, BM'in yaklaşı-
mı da budur.

UGY'nın KATILIM belgisini "İSTIRAK" olarak
Demokratik çeviren diktatörlük ne yapıyor ?
Her araca başvurarak, her yöntemi kullanarak
gençliği toplumsal yapandan uzak tutmaya yel-
teniyor. "İSTIRAK"ı yediyor. Çünkü gençlik-
ten korkuyor.

Merkurun esle faydası yoktur. Gençliğin
gerçek bir katılım almadan gençlik sorunların,
gençliğin sorunlarının görüldü alanekli değil-
dir. Dün yaparlar, bugün yaparmakta olanlar
bu savasza devam ediyor.

Katılım ancak ve ancak örgütlü ve örgütlen-
miş olabilir. Gençliğin katılımının temel
kapulu da örgüt ve örgütlenmesidir. (Burada söz-
ünü ettiğimiz en temel anlamıyla örgüt örgüt-
lenmesidir. Önceliklerimiz örgütlenme ile ilgili genç-
lik gruplarının kurulması değil (açık-gizli)
örgütlenmeye karşıdır.) Katılım. Biz, genç-
liğin içinde yer aldığı, süreçlere katılım
için zorunlu olan örgütlenmesinden söz ediyor-
uz. Bu örgütlenmeler yasal olmak, demokratik
bir biçimde oluşmak, temel ettiği kısımlarda
ki tüm gençliği kapsamak zorundadır. Bu örgüt-
lenmeler barınlar, odalar gibi zorunlu örgüt-
lenmelerdir.) Toplumda yer alan tüm karar ve
uygulama organları, kurumlar ve bunların bel-
lentileri içinde birer örgütlerdir. Örneğin:
bir işyeri, bir üniversite, bir lise, bir köy
ayak zammında birer örgütlerdir. Bunların tüm-
ünde, ya da herhangi birinde gençliğin kati-

lını için, gençliğin bu birimler içinde örgütlenebilmesi, örgütlü olarak temsil edilmesi zorunludur. Bu demokrasinin de bir gereğidir.

Öğrenmeye çalışırsak; Yüksek öğrenim gençliğinin yüksek öğrenim sürecine katılması demek; yükseköğrenimin en üst organının ve bunun tüm yönetmeliklerinin, işleyişinin oluştuurulmasında; rektörlerin, dekanların seçilmesinde; eğitimin niteliği ve içeriğinin saptanmasında, eğitim programlarının çıkarılmasında, kredilerin miktar ve dağılımının belirlenmesinde; barınma sorununda, yurtların düzenlenmesinde; beslenme ve sağlık sorunlarının çözümünde ve bunların denetlenmesinde; sıralanan tüm alanlarda örgütlü olması, örgütleri aracılığı ile söz ve karar sahibi olması demektir.

Bulunduğu alanlara göre uygun bir örgütlenmenin yaratılması öteki gençlik kesimleri açısından da gereklidir. Gençliğin KATILIM'ından söz eden herkes böyle bir örgütlenmeyi savunmak, gerçekleşmesi için çalışmak zorunda dır. Demokrasi diyen herkes- demokrasi soyut bir kavram değil, somut bir olgudur- gençliğin böylesi bir katılımını savunmak durumunda dır. Gençlik olarak biz böylesi bir katılım için savaşıyoruz, gençliğin katılımından ve demokrasiden söz eden herkesden, her toplumsal ve politik güçten bunu bekliyoruz, istiyoruz, isteyeceğiz. Gençlik için, adına ne denirse densenin, üretim, eğitim ve diğer alanlarda gençliğin örgütlü katılım ve temsilinin sağlanmadığı bir rejim demokrasi olmaya - caktır.

BUGÜN VE GELECEK İÇİN GELİŞME...

Yukarıda değindigimiz bir içerikte katılımı gerçekleşmeden gençliğin GELİŞME'si sağlanamaz. Gelişme ve sorumluluk birbirini tamamlayan olgulardır. Gelişme (özellikle de kavramın dar anlamıyla gelişme sürecinde bulunan toplumsal bir katmanın gençliğin- gelişmesi) toplumun dışında, ondan yalıtılmış bir durumda gerçekleşemez. Gençliğin gelişmesi için sorumluluk olması ve ona sorumluluk verilmesi, demokrasi, demokratik bir ortam zorunludur.

Bir kavram olarak genel tanımıyla GELİŞME: toplumun; toplumu oluşturan örgütlerin; örgütleri oluşturan sınıf ve katmanların ve bunların birer ögesi olarak bireylerin- toplum yapısına kendi kendilerini yerleştiren, yeteneklerini geliştirmesi, her türlü birikimlerini artırması, deneylerini zenginleştirmesi, ulgunlaştırmasıdır.

Gelişimin bu genel tanımı gençlik için de geçerlidir. Gençlik, bulunduğu alanlardaki yapı ve süreçlere katkı olarak, buralarda sorumluluk üstlenerek, toplumun genç birikimini

den, kendi deneylerinden yararlanarak bunları öğrenerek, özümseyerek, kendisini her açıdan sürekli yenileyerek geliştirebilir. Tersine gelişiminin özüne, "eşyanın doğasına aykırıdır"

Diktatörlük, tam da "eşyanın doğasına aykırı" davranıyor. UGY'ında GELİŞME kavramıyla oynayarak, GELİŞME'yi bir demogoji malzemesi yaparak gençliği çürümeye yönlediriyor, mah-kum ediyor.

Öncelikle yapılması gereken, gelişme - nin diktatörlüğün elinde bir demogoji malzemesi olmaktan çıkarılmasıdır. Bu da gelişme - nin ne olduğunu geniş yığınlarla açıklamakla, anlatmakla, yığınları bu doğrultuda harekete geçirmekte olanaklıdır.

MUTLAKA BARIŞ

Tüm bunların gerçekleşmesi uluslararası alanda gerginliğin azaltılması, silahlanmanın durdurulması, yumuşamanın sağlanması kısaca barış ortamının yaratılması ile içiçedir. Biz Türkiye gençliği için bu daha da yakıcı önemdedir. Çünkü anımsanacağı gibi gerek 12 Eylül devriminde, gerekse diktatörlüğün faşist bir karakter kazanmasında ve dolayısıyla gençliğin toplumsal süreçlerden tümüyle dışlanmasında, gençliğe yönelik her türlü saldırının başlatılmasında başta ABD olmak üzere emperyalist odakların izlediği ve ülkemize saygıtlı uluslararası gerginliği tırmadırma, barışı torpilleme politikasının belirleyici rolü vardır.

Bu süreç bugün de sürüyor. Diktatörlük emperyalizmin barışı baltalama ve gerginlik politikasını izliyor. Ülkemize nükleer ve kimyasal silahlar cepçanıyor. ABD'ye yeni saldırı üsleri veriliyor, olanaklar tanınıyor. Ülkemiz bölgede birgerginlik etmine çözüştü.

Diktatörlük bu serüvenci politikayı uygulayabilmek için, içerde demokrasi güçlerini ve onun ayrılmaz parçası gençliği zorbalıkla baskı altında tutuyor. Diktatörlük biliyor ki, gençliğin katılım ve gelişiminin sağlandığı, demokratik yapı ve kurumların varolduğu bir ortamda böylesi serüvenci politikaları uygulamak, emperyalizmin ömen suyundan gitmek olanaklı değildir. Gerginlik yanısı, serüvenci baskıcı politikalar uygulanmadık gençliğin katılım ve gelişmesi engellenemez; demokrasi boğazlanamaz. Diktatörlüğün bildiği uyguladığı bu taktiği, şimdi, gençlik de bilmezli, anlamalı ve buna göre davranmalıdır. Katılım ve Gelişme Barış sağlanmadan, barış da katılım ve gelişme sağlanmadan gerçekleştirilemez. KATILIM-GELİŞME- BARIŞ karşılıklı birbirlerini zorunlu kılan olgulardır. Bunlar demokrasiden demokrasi bunlardan ayrı düşünülemez.

Diktatörlük, UGY'nın BARIŞ belgisini bu nedenle "HÜZÜR" olarak değiştirdi. Türk Dil Kur-

rumu'nun yayınladığı sözlükte "Huzur: gönül rahatlığı; huzurda bulunma" olarak açıklanıyor. Diktatörlük, barış'ı "huzur" olarak değıştirirken gençliğe bakışını da bir kez daha ortaya koymuş, suç üstü yakalanmış oluyor. Diktatörlüğe göre gençlik, Evren'lerin, Üzal'ların gönlünü rahatlatmalı, yani kurşunlanmalı, asılmalı, esrarkeş olmalı yozlaşmalı, onlara boyun eymeli, "evet efendim"ci olarak yetişmeli, onlar ellerini şaklattığında "huzura iştirak etmeli"dir. Evren'ler, Üzal'lar bunu istiyor, bunu düşünüyor. Diktatörlüğün düşlerini kabusa dönüştürmek! Oyunlarını açığa vurmaları, bozmalısınız

SÜREKLİ İLERİ!

Özetlersek, biz Türkiye gençliği için UGY ve onun temel belgisi KATILIM-GALİŞME-BARIŞ: Cinuanları boşalmış, darağaçları yıkılmış, bütün bamluları susturulmuş demokratik bir Türkiye'dir. İmperyalist odakların dayatmalarına boyun eğmeyen bağımsız Türkiye'dir. Dünya ve bülgemizde barış ve güvenlik etkeni barışçı bir Türkiye'dir. Gençliğe düşman olmayan bir rejimdir. Bulduğumuz her alanda söz ve karar sahibi olmamızdır. Hiçbir kısıtlamadan özgürce örgütlenebilmektir. 16 yaşa seçme, 21 yaşa seçilme hakkıdır. İştir. Ekmeştir. Eşit işe eşit ücrettir. Mesleki eğitimdir. Sendikal demokrasidir. YÇK'süz. Azerk, demokratik üniversitedir. Parasız eğitimidir. Demokratik lise, demokratik eğitimidir. Eğitimde fırsat eşitliğidir. Kürt gençliğine ana dilde eğitimidir. Müfirsüz, işkencesiz kışladır. Köyde cehaletin, unutulmuşlukun yitilmesidir. Sağlıklı beslenme, barınma, spor yapabilmektir. Alkol, uyuşturucu gibi zararlılardan korunmaktır. Pornografi yozluğundan sıyrılmaktır. Gençlik olarak birliğimiz bütünlüğümüzü sağlamadık. İşçi sınıfıyla, öteki halk güçleriyle kenetlenmedik. Tüm diktatörlük karşıtı

güçlerin bütünlüğüne katkıda bulunmadık...

Bu hedeflere ulaşmanın kolay olmayacağını, salt istemekle bunların gerçekleşmeyeceğini bilmek için falcı olmak gerekmiyor. Bunun için Türkiye insanı olmak yetiyor. Görevimiz ne denli zor olduğu da böylece ortaya çıkmış oluyor. Öyleyse önce istemlerimizi kendimiz öğreneceğiz, anlayacağız, bilince çıkaracağız. Gençliğin bulunduğu her yerde, işyerinde, okulda, kahvede, spor kulübünde, her gençle tartışacağız bunları. "Anladım şimdi ben de başkasına anlatabilirim" deyinceye dek anlatacağız, tartışacağız. Genç olan herkese, genç işçiye, üniversiteliye, liseleliye, genç kızlara, subay, astsubay, er asker gençlere köylü, sporcu, işsiz gençlere, antiemperyalist, antifaşist düşünceli demokrasiden yana gençlere, SODEP'i, RP'yi, DYP'yi benimseyen gençlere, "ben bu işlere karışmam" diyen gençleri kavratacağız, kavratmalıyız. Sonra, hemen yakın çevremize, ailemize, aile dostlarımıza, okulda hocalarımıza, öteki toplumsal kesimlere, güçlere anlatmalı, onlardan destek istemeliyiz. "Gençler haklı, onları desteklemeliyiz" dedirtinceye dek anlatmalıyız. Gazeteleri, dergileri, köşe yazarlarını, şairlerini, küçüleri, yazarları, karikatüristleri biz destek almaları için ikna etmeliyiz. Barolar, sendikalar gibi demokratik örgütlerin desteğini sağlamalıyız. Parlamento dışındaki muhalefet partilerini, parlamentodaki unsurları zorlamalıyız. Parlamentoya, hükümeti siçştirmeliyiz. Parlamento ve hükümete demagoji olanağı bırakmamalıyız. Sesimizi duyurabileceğimiz her ortamı, her olanağı değerlendirmeliyiz. Şunu da unutmamalıyız ki her yıl bir aylık, bir yıllık bir iş değildir. Bu yıldaki çabalarımız, eylemlerimiz, istemlerimiz gerçekleşinceye, sorunlarımız çözülünceye dek aralıksız sürmek zorundadır.

Ulusalarama Gençlik Yılı'nda, haklarımızı almak, zorluklarımızı yerine getirmek; zorlantıya geçmemize dönüştürmek için hareket başına!

İLERİ

TÜSTAV